

Besluit

Ons kenmerk : ACM/UIT/587273
Zaaknummer : ACM/20/040195
Datum : 20 oktober 2022

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 51, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 over de klacht betreffende de redelijkheid van de betalingstermijn van 14 dagen

1. Verloop van de procedure

1. Op 13 mei 2020 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) een aanvraag tot geschilbeslechting als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) ontvangen van MVGM Vastgoedmanagement B.V., Cushman & Wakefield V.O.F., CBRE B.V. en Sweco Nederland B.V. en Vastgoed Management Nederland. De Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed Nederland (hierna: IVBN) ondersteunt deze aanvraag.
2. De ACM heeft de aanvragers op 9 juni 2020 om aanvullende informatie gevraagd. Op 22 december 2020 heeft de ACM een nieuwe aanvraag tot geschilbeslechting ontvangen. Deze aanvraag is ingediend door MVGM Vastgoedmanagement B.V., Cushman & Wakefield V.O.F., CBRE B.V. en Sweco Nederland B.V. (hierna: vastgoedmanagers). Daarnaast hebben ook Syntrus Achmea Real Estate & Finance B.V., Altera Vastgoed N.V., CBRE DRET Custodian I B.V. en PME Stichting Pensioenfonds van de Metalektro (hierna: afnemers) deze aanvraag tot geschilbeslechting ingediend. De vastgoedmanagers en afnemers zullen hierna gezamenlijk als de aanvragers worden aangeduid. Uit de aanvraag van 22 december 2020 blijkt dat Bouwinvest en de Vereniging van Institutionele beleggers Nederland (IVBN) namens al diens leden het indienen van deze aanvraag en de inhoud ervan ondersteunen. Het betreft een geschil van de vastgoedmanagers en de afnemers met netbeheerders Liander N.V., Enexis Netbeheer B.V., Stedin Netbeheer B.V. en Enduris B.V. (hierna tezamen: de netbeheerders).
3. De ACM heeft vervolgens op 1 maart 2021 de aanvragers wederom gevraagd om aanvullende informatie. De aanvragers hebben op 28 juni 2021 nadere informatie toegestuurd.
4. Op 9 augustus 2021 heeft de ACM een schriftelijke zienswijze van de netbeheerders ontvangen.
5. Op 7 december 2021 is er op het kantoor van de ACM in Den Haag een hoorzitting geweest. De ACM heeft het verslag hiervan aan partijen gezonden.

2. Het geschil

6. Het geschil gaat over de vraag of de netbeheerders door een betalingstermijn van 14 dagen te hanteren in strijd handelen met artikel 26a, eerste lid, van de E-wet, dat netbeheerders verplicht voorwaarden te hanteren die redelijk, objectief en niet discriminerend zijn.

3. Feiten

7. Op grond van de door partijen geleverde stukken en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gebracht stelt de ACM de volgende feiten en omstandigheden vast.
8. De afnemers zijn beheerders van (vastgoed)fondsen. Deze fondsen zijn eigenaar van onroerende zaken met een aansluiting op het elektriciteitsnet. De afnemers hebben aansluit- en transportovereenkomsten met netbeheerders. De afnemers hebben het management van het door hen verhuurde vastgoed veelal uitbesteed aan een vastgoedmanager.
9. De vastgoedmanagers zijn ondernemingen die zich bezig houden met het beheer van vastgoed voor (voornamelijk) institutionele partijen uit binnen- en buitenland, zoals grote beleggingsinstellingen en pensioenfondsen. De vastgoedmanagers verzorgen in opdracht van partijen zoals de afnemers het management van het vastgoed. Dit management houdt bijvoorbeeld in dat de vastgoedmanagers huurovereenkomsten met nieuwe huurders afsluiten en onderhoud regelen. Binnen haar taken verzorgen de vastgoedmanagers ook de facturering in verband met het vastgoed, zowel ten aanzien van huurders als ten aanzien van andere partijen (zoals de netbeheerders).

10. Vastgoed Management Nederland is een vereniging en belangenbehartiger voor vastgoedmanagers. Onder andere de vastgoedmanagers zijn lid van Vastgoed Management Nederland.
11. De netbeheerders hanteren een betalingstermijn van 14 dagen jegens de aanvragers.

4. Wettelijk kader

12. Artikel 26a van de E-wet bepaalt het volgende:
 1. *Een netbeheerder hanteert voorwaarden die redelijk, objectief en niet discriminerend zijn.*
 2. *Voorwaarden als bedoeld in artikel 236 en 237 van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek worden vermoed niet redelijk te zijn.*
 3. *Een voorwaarde is redelijk, wanneer dit blijkt uit de aard, inhoud of wijze van totstandkoming van de betrokken voorwaarde.*
 4. *Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op een afnemer, bedoeld in artikel 95a, eerste lid.*
 5. *De artikelen 236 en 237 van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek zijn mede van toepassing op voorwaarden in overeenkomsten met afnemers als bedoeld in artikel 95a, eerste lid, die rechtspersoon zijn of handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf.*
13. Artikel 51 van de E-wet bepaalt het volgende:
 1. *Een partij die een geschil heeft met een netbeheerder over de wijze waarop deze zijn taken en bevoegdheden op grond van deze wet uitoefent, dan wel aan zijn verplichtingen op grond van deze wet voldoet, kan een klacht bij de Autoriteit Consument en Markt indienen.*
 2. *De Autoriteit Consument en Markt beslist op een klacht binnen twee maanden na ontvangst van de klacht. (...) De Autoriteit Consument en Markt kan de in de eerste volzin genoemde termijn met twee maanden verlengen als zij aanvullende gegevens nodig heeft. Indien de klager daarmee instemt, is verdere verlenging mogelijk.*
 3. *(...)*
 4. *De beslissing van de Autoriteit Consument en Markt is bindend.*
 5. *(...)*

5. Standpunten van partijen

5.1. Aanvragers

14. De aanvragers hebben – kort samengevat – in de stukken en op de hoorzitting van 7 december 2021 het volgende naar voren gebracht.
15. Alle aanvragers stellen dat zij een geschil hebben met een of meer netbeheerders over de uitoefening van de taken en verplichtingen op grond van de E-wet door deze netbeheerder(s), als bedoeld in artikel 51 van de E-wet. Dit geschil ziet op het hanteren van redelijke voorwaarden, als bedoeld in artikel 26a van de E-wet, waarbij de aanvragers van mening zijn dat de gehanteerde betalingstermijn van twee weken niet redelijk is. De aanvragers stellen tevens allen partij te zijn als bedoeld in artikel 51 van de E-wet, nu zij vallen binnen de kaders die het Europese Hof van Justitie heeft gesteld in haar arrest Crown van Gelder.¹
16. De aanvragers stellen dat de door de netbeheerders gehanteerde betalingstermijn van twee weken in strijd is met artikel 26a van de E-wet om vier verschillende redenen. Ten eerste stellen de aanvragers dat het onhaalbaar is voor de afnemers en de vastgoedmanagers om binnen 14 dagen

¹ Arrest van het Hof van 8 oktober 2020 naar aanleiding van prejudiciële vragen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven in de procedure Crown van Gelder B.V. tegen Autoriteit Consument en Markt, C-360/19, ECLI:EU:C:2020:805.

aan de betalingsverplichtingen te voldoen. Ten tweede stellen de aanvragers dat een betalingstermijn van 14 dagen onredelijk kort is in het licht van de wettelijke betalingstermijn van 30 dagen zoals neergelegd in artikel 6:119a van het Burgerlijk Wetboek en de betalingstermijn die bijvoorbeeld verschillende grote ondernemingen en veel netbeheerders in hun inkoopvoorwaarden hanteren. Ten derde stellen de aanvragers dat de afnemers en de vastgoedmanagers geen keuze hebben of en bij welke netbeheerder de afnemer aansluit en bovendien door de ongelijke onderhandelingspositie niet bij machte zijn de betalingstermijn te verruimen. Tot slot stellen de aanvragers dat de netbeheerders een economische machtspositie hebben en daarvan geen misbruik mogen maken op grond van artikel 24 van de Mededingingswet.

17. De aanvragers stellen dat het voor hen normaliter niet mogelijk is om aan de betalingstermijn van 14 dagen te voldoen. Ter onderbouwing hiervan verklaren zij dat het niet mogelijk is om haar interne betalings- en accorderingsproces anders in te richten, zodat wel wordt voldaan aan de betalingstermijn van 14 dagen. Het betalen en accorderen van facturen neemt namelijk vanwege het uitbestedingsproces van diensten in de sector en de internationalisering aanzienlijk meer tijd in beslag dan 14 dagen. Eveneens neemt het uitbestedingsproces bij bepaalde afnemers extra tijd in beslag, omdat moet worden voldaan aan wettelijke vereisten. Doordat de afnemers en de vastgoedmanagers niet binnen de gestelde termijn aan de betalingsverplichting kunnen voldoen, worden zij door de netbeheerders veelvuldig geconfronteerd met boetes, aanmaningen, incassotrajecten en rentenota's. Zo geeft een van de aanvragers ter illustratie aan dat zij van vrijwel elke factuur een aanmaning ontvangt. Dit leidt voor haar tot ongeveer 1000 aanmaningen en 100 rentenota's per jaar.
18. Eveneens stellen de aanvragers dat een wettelijke betalingstermijn van 30 dagen gebruikelijk is. Bovendien hanteren de netbeheerders zelf ook een betalingstermijn van 30 dagen in hun inkoopvoorwaarden.
19. Tot slot geven de vastgoedpartijen aan dat naar hun mening de netbeheerders beschikken over een monopoliepositie, als gevolg waarvan de betalingstermijn niet onderhandelbaar is.

5.2. Netbeheerders

20. De netbeheerders hebben – kort samengevat – in de stukken en op de hoorzitting van 7 december 2021 het volgende naar voren gebracht.
21. De klacht ziet volgens de netbeheerders op hun civielrechtelijke verhouding met de aanvragers. De netbeheerders stellen dat de ACM in het kader van een geschilprocedure op grond van artikel 51 van de E-wet niet bevoegd is zich uit te laten over het onderhavige geschil, omdat dit zou zien op de civielrechtelijke verhouding tussen de aanvragers en de netbeheerders. De netbeheerders verwijzen hierbij naar diverse uitspraken van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (hierna: CBb) en de beschikkingspraktijk van de ACM. De ACM dient zich daarom in het onderhavige geschil onbevoegd te verklaren, aldus de netbeheerders.
22. Uit de formulering van artikel 51 van de E-wet volgt een zekere begrenzing. Vereist is dat een klagende partij een "een geschil heeft met een netbeheerder" over de wijze waarop deze zijn taken en bevoegdheden op grond van deze wet uitoefent, dan wel aan zijn verplichtingen op grond van deze wet voldoet. Volgens de netbeheerders is het in dit onderhavige geschil onduidelijk of iedere klagende partij een concreet geschil heeft met één of meer van de netbeheerders.² Ook het arrest Crown van Gelder³ biedt geen ruimte voor een andere interpretatie, aldus de netbeheerders. Zij

² Zienswijze Netbeheerders, overweging 18-21. Overweging 21: "(...) kan niet worden afgeleid (i) wat de relatie van iedere individuele Klager met de netbeheerders precies is en waar dat uit blijkt, noch (ii) wat het concrete geschil van iedere individuele Klager met de netbeheerders precies is en waar dat uit blijkt."

³ Arrest van het Hof van 8 oktober 2020 naar aanleiding van prejudiciële vragen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven in de procedure Crown van Gelder B.V. tegen Autoriteit Consument en Markt, C-360/19, ECLI:EU:C:2020:805.

stellen namelijk dat het als tussenpersoon hebben van 'een relatie' met een netbeheerder, anders dan de vastgoedmanagers stellen, op zichzelf onvoldoende is voor ontvankelijkheid in een geschilprocedure ex artikel 51 van de E-wet. De netbeheerders zijn van mening dat de vastgoedmanagers als tussenpersoon een contractuele relatie hebben met de afnemers, niet met een netbeheerder. In hun hoedanigheid als tussenpersoon zijn de vastgoedmanagers geen netgebruiker. Het ligt volledig buiten de invloedssfeer van de netbeheerders en de reikwijdte van de geschilprocedure van artikel 51 van de E-wet dat vastgoedmanagers hun contractuele verplichtingen jegens de afnemers niet kunnen nakomen door trage betaling van de maandelijkse facturen van de netbeheerders.

23. Met betrekking tot de redelijkheid van de betalingstermijn stellen de netbeheerders dat er geen strijdigheid is met artikel 26a van de E-wet. Volgens de netbeheerders hanteren zij dezelfde betalingstermijn non-discriminatoir voor iedere afnemer op haar netten, is de betalingstermijn van veertien dagen in het handelsverkeer zeer gebruikelijk⁴ en zijn de algemene voorwaarden van de netbeheerders (waarin de betalingstermijn is opgenomen) in het kader van de Coördinatiegroep Zelfreguleringsoverleg van de Sociaal Economische Raad in overleg met de Consumentenbond tot stand gekomen.

6. Beoordeling

24. Hierna zal de ACM eerst ingaan op haar bevoegdheid om op deze aanvraag tot geschilbeslechting te beslissen. Vervolgens zal de ACM overgaan op de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag tot geschilbeslechting.

6.1. De bevoegdheid tot geschilbeslechting

25. De netbeheerders betogen dat de vraag of zij een onredelijke betalingstermijn hanteren een civielrechtelijk vraagstuk is, waarvoor de ACM onbevoegd is een oordeel te vellen. De ACM oordeelt dat zij wel bevoegd is om te oordelen of er sprake is van een betalingstermijn die in strijd is met artikel 26a van de E-wet. Zij licht dat hieronder toe.
26. De betalingstermijn is onderdeel van de aansluit- en transportovereenkomst (hierna: ATO) tussen de afnemer (s) en de netbeheerder(s). De ATO bevat de voorwaarden die netbeheerders hanteren richting de afnemers.
27. Artikel 51, eerste lid, van de E-wet stelt dat de ACM bevoegd is te besluiten over de klacht van een partij die een geschil heeft met een netbeheerder over de manier waarop deze netbeheerder zijn taken en bevoegdheden op grond van de E-wet uitoefent.
28. De ACM is volgens vaste jurisprudentie niet bevoegd om zich uit te laten over civielrechtelijke vragen tussen een partij en een netbeheerder. De uitleg van de ATO en de aan die overeenkomst verbonden gevolgen is exclusief aan de civiele rechter voorbehouden.⁵ Dit betekent dat de ACM de civielrechtelijke inhoud van de ATO niet mag beoordelen.
29. Artikel 26a van de E-wet verplicht de netbeheerders om voorwaarden te hanteren die redelijk, objectief en niet discriminerend zijn. Naar het oordeel van de ACM is de betalingstermijn een voorwaarde die de netbeheerders hanteren als bedoeld in artikel 26a van de E-wet. De ACM is dus enkel bevoegd om te beoordelen of de netbeheerder een voorwaarde hanteert die redelijk, objectief en niet-discriminerend is.

⁴ Voorbeelden van ondernemingen die in dit kader door de netbeheerders worden aangedragen zijn verschillende aanvragers, de belangenorganisatie voor vastgoedmanagers en energieleveranciers.

⁵ Uitspraak van het CBB van 17 december 2019, ECLI:NL:CBB:2019:700.

6.2. Ontvankelijkheid vastgoedmanagers

30. De netbeheerders betogen dat de vastgoedmanagers die niet zelfstandig over een aansluiting en een ATO beschikken (maar enkel administratieve werkzaamheden verrichten ten behoeve van de eigenaren van het betreffende vastgoed) geen partij zijn als bedoeld in artikel 51 van de E-wet. Dat zou betekenen dat zij geen aanvraag tot geschilbeslechting kunnen indienen bij de ACM over het handelen van de netbeheerder jegens hen. De ACM concludeert dat de vastgoedmanagers die niet zelfstandig over een aansluiting beschikken wel partij zijn als bedoeld in artikel 51 van de E-wet en licht dat hieronder toe.
31. Het Europese Hof van Justitie (hierna: het Hof) heeft in haar arrest Crown van Gelder⁶ bepaald wie 'partijen die een klacht hebben' zijn. Daarvoor is volgens het Hof van belang dat niet vereist is dat partijen een directe relatie hebben tot de netbeheerder tegen wie zij de klacht richten.⁷ Ook benoemt het Hof dat de verschillende taalversies van de Elektricitetsrichtlijn het woord partij juist zo uitleggen dat er wordt verwezen naar (rechts)personen die een belang hebben op grond waarvan zij zich tot de regulerende instantie kunnen wenden.⁸
32. De betreffende vastgoedmanagers beschikken niet over een directe (contractuele) relatie met de netbeheerders. Echter, zij hebben wel een belang om zich tot de ACM te wenden met betrekking tot de door de netbeheerders jegens de afnemers gehanteerde voorwaarde van een betalingstermijn van 14 dagen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat de betreffende partijen worden geconfronteerd met extra kosten als gevolg van het niet voldoen van de betaling binnen de door de netbeheerder gestelde termijn.
33. In overeenstemming met de overwegingen van het Hof concludeert de ACM dat de betreffende vastgoedmanagers kwalificeren als partij als bedoeld in artikel 51 van de E-wet en als gevolg daarvan ontvankelijk zijn.
34. De netbeheerders hebben tevens aangedragen dat onvoldoende duidelijk is welke aanvragers een geschil hebben met welke netbeheerders.
35. Bij de aanvullende informatie van 28 juni 2021 hebben de aanvragers een overzicht overgelegd van welke partij een geschil heeft met welke netbeheerder. Tevens is daarbij aangeduid op basis van welke stukken de relatie en het geschil met de betreffende netbeheerder kan worden aangetoond.
36. Op basis van deze aanvullende informatie concludeert de ACM dat voldoende duidelijk is gemaakt door de aanvragers welke partij een geschil heeft met welke netbeheerder(s).
37. Uit deze aanvullende informatie blijkt echter niet dat Vastgoed Management Nederland een geschil heeft met een of meerdere netbeheerders. Ook uit de aanvraag zelf is voor de ACM niet duidelijk geworden met welke netbeheerder Vastgoed Management Nederland een geschil heeft en op basis van welke relatie een geschil zou bestaan. Dat Vastgoed Management Nederland namens de aanvragers in een eerder stadium contact heeft gehad met de netbeheerders over de klacht, maakt niet dat zij ontvankelijk is in deze geschilprocedure. De ACM verklaart de klacht van Vastgoed Management Nederland dan ook niet-ontvankelijk.
38. De ACM constateert dat Bouwinvest en IVBN de aanvraag enkel ondersteunen, maar geen aanvraag

⁶ Arrest van het Hof van 8 oktober 2020 naar aanleiding van prejudiciële vragen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven in de procedure Crown van Gelder B.V. tegen Autoriteit Consument en Markt, C-360/19, ECLI:EU:C:2020:805.

⁷ Arrest van het Hof van 8 oktober 2020 naar aanleiding van prejudiciële vragen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven in de procedure Crown van Gelder B.V. tegen Autoriteit Consument en Markt, C-360/19, ECLI:EU:C:2020:805, rechtsoverweging 23.

⁸ Arrest van het Hof van 8 oktober 2020 naar aanleiding van prejudiciële vragen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven in de procedure Crown van Gelder B.V. tegen Autoriteit Consument en Markt, C-360/19, ECLI:EU:C:2020:805, rechtsoverweging 24.

tot geschilbeslechting hebben ingediend. Het besluit is dan ook niet aan deze twee partijen gericht.

6.3. Inhoudelijke beoordeling van de aanvraag

39. In dit geschil speelt de vraag of de netbeheerders in strijd met artikel 26a van de E-wet een betalingstermijn hanteren die onredelijk is. De ACM stelt vast dat de netbeheerders niet in strijd met artikel 26a van de E-wet hebben gehandeld. De ACM licht dat hieronder toe.
40. Op basis van artikel 26a, eerste lid, van de E-wet dient een netbeheerder voorwaarden te hanteren die redelijk, objectief en niet-discriminerend zijn.
41. De aanvragers stellen zich op het standpunt dat de door de netbeheerders gehanteerde betalingstermijn van 14 dagen niet redelijk is. De ACM dient dus te beoordelen of de door de netbeheerders gehanteerde betalingstermijn van 14 dagen redelijk is.
42. Artikel 26a, derde lid, van de E-wet bepaalt dat een voorwaarde redelijk is wanneer dit blijkt uit de aard, inhoud of totstandkoming van de betrokken voorwaarde. Dat betekent dat de ACM dient te beoordelen op basis van de aard, de inhoud, of de totstandkoming van de betalingstermijn of er sprake is van een redelijke voorwaarde. Dit zijn geen cumulatieve toetsingscriteria; er is sprake van een redelijke voorwaarde wanneer aan een van de drie criteria is voldaan.
43. Artikel 26a, vierde lid, van de E-wet legt uit dat artikel 26a, derde lid, van de E-wet niet van toepassing is op kleinverbruikers.⁹ Uit hetgeen op de hoorzitting is besproken¹⁰ blijkt dat de afnemers geen kleinverbruikers zijn. Artikel 26a, derde lid, van de E-wet is dus op het huidige geschil van toepassing.
44. Zoals in het randnummer hierboven geconcludeerd, is de betalingstermijn in de algemene voorwaarden voor kleinverbruikers gelijk aan de betalingstermijn die de netbeheerders hanteren jegens de aanvragers. De betalingstermijn is onderdeel van de algemene voorwaarden van de netbeheerders. De algemene voorwaarden voor kleinverbruikers zijn onder andere tot stand gekomen in overleg met de Consumentenbond in het kader van de Coördinatiegroep Zelfreguleringsoverleg van de Sociaal Economische Raad.
45. Naar aanleiding van het bovenstaande constateert de ACM dat netbeheerders bij de totstandkoming van de betalingstermijn verschillende (belangrijke) stakeholders hebben betrokken. Ondanks dat deze stakeholders enkel betrokken waren in het kader van algemene voorwaarden voor kleinverbruikers (waaronder de betalingstermijn), doet dit niet af aan het belang voor het onderhavige geschil. In het kader van consumentenbescherming geniet de consument immers een verregaande bescherming. Als in die context een betalingstermijn van 14 dagen redelijk is voor kleinverbruikers, kan hieraan ook betekenis worden toegekend voor grootverbruikers.
46. Naar het oordeel van de ACM moet reeds op basis van de totstandkoming van de betalingstermijn worden geconcludeerd dat, in overeenstemming met artikel 26a, derde lid, van de E-wet, de betalingstermijn van veertien dagen een redelijke voorwaarde is als bedoeld in artikel 26a, eerste lid, van de E-wet.
47. De ACM komt ook naar aanleiding van de aard en inhoud niet tot een andere conclusie, zoals uit het onderstaande blijkt..

⁹ Artikel 26a, vierde lid, van de E-wet verwijst naar een afnemer, bedoeld in artikel 95a, eerste lid, van de E-wet, waarin een aangeslotene met een aansluiting van ten hoogste 3*80 A wordt genoemd.

¹⁰ Verslag van de hoorzitting in het onderhavige geschil, p. 10-11.

48. Op basis van de overgelegde informatie constateert de ACM dat een betalingstermijn van 14 dagen door een uiteenlopende en grote groep partijen wordt gehanteerd, niet enkel door de netbeheerders. Voorbeelden hiervan zijn energieleveranciers of het model van de algemene voorwaarden voor Verenigingen van Eigenaars van VGM NL, de belangenorganisatie voor vastgoedmanagers.
49. Voorts blijkt uit hetgeen de netbeheerders naar voren hebben gebracht dat het bedrag dat zij bij de aanvragers maandelijks in rekening brengen stabiel is en weinig fluctueert. Het bedrag wordt in rekening gebracht nadat de netbeheerder haar dienst al heeft uitgevoerd. Dat betekent dat partijen naar de mening van de ACM goed op de betaling kunnen anticiperen.
50. Daarnaast is de ACM gebleken dat de netbeheerders voor al hun afnemers dezelfde betalingstermijn van 14 dagen hanteren, dus zowel voor kleinverbruikers als voor grootverbruikers en zowel voor consumenten als voor zakelijke partijen.
51. De aanvragers stellen op grond van drie aanvullende argumenten dat de betalingstermijn van 14 dagen in strijd is met de redelijkheidseis van artikel 26a, eerste lid, van de E-wet, namelijk (i) dat de betalingstermijn van 14 dagen voor de vastgoedpartijen onhaalbaar is, (ii) dat de termijn niet aansluit bij de gemiddelde betalingstermijn en (iii) dat de termijn niet onderhandelbaar is.
52. De omstandigheid dat de aanvragers moeite zouden hebben binnen de betalingstermijn van 14 dagen te betalen, betekent naar het oordeel van de ACM niet dat deze betalingstermijn geen redelijke voorwaarde is. De ACM stelt vast dat de vastgoedmanagers met de afnemers (de eigenaren van het vastgoed die over een aansluiting beschikken en waarvoor de vastgoedmanagers optreden) onderling (contractuele) afspraken hebben gemaakt die ten grondslag liggen aan de moeilijkheid om de betalingstermijn van de netbeheerder te halen. In deze contractuele afspraken is onvoldoende rekening gehouden met de betalingstermijn van de netbeheerder. Dat de vastgoedmanagers als gevolg van deze onderlinge afspraken mogelijk dus niet (meer) aan de betalingstermijn van de netbeheerder kunnen voldoen, is het gevolg van de eigen (contractuele) afspraken met de vastgoedeigenaren.
53. De ACM gaat ook niet mee in het tweede argument, dat de termijn niet aansluit bij het gemiddelde van 25 dagen. Naar het oordeel van de ACM is een betalingstermijn niet enkel redelijk, wanneer deze ten minste net zo lang is als het gemiddelde. Daar komt bij dat, zoals ook onder randnummer 44 is aangegeven, een betalingstermijn van 14 dagen in het handelsverkeer gangbaar is.
54. Tot slot merkt de ACM op dat het argument dat de termijn niet onderhandelbaar is, niet tot de conclusie leidt dat de betalingstermijn niet in overeenstemming met artikel 26a van de E-wet is. Het feit dat de netbeheerders zich in een monopoliepositie bevinden, is juist de reden dat wetgeving bestaat om misbruik van deze positie te voorkomen, zoals het betreffende artikel 26a van de E-wet. Zoals de ACM eerder heeft opgemerkt is de gehanteerde betalingstermijn van 14 dagen voor de door de netbeheerders geleverde dienst redelijk.
55. Op basis van het bovenstaande concludeert de ACM dat de betalingstermijn van 14 dagen redelijk is, zoals vereist is op grond van artikel 26a, eerste lid, van de E-wet. De netbeheerders handelen dus niet in strijd met artikel 26a, eerste lid, van de E-wet.

7. Dictum

56. De Autoriteit Consument en Markt:

1. verklaart de klacht van Vastgoed Management Nederland niet-ontvankelijk; en
2. verklaart de klacht van Syntrus Achmea Real Estate & Finance B.V., Altera Vastgoed N.V., CBRE DRET Custodian I B.V., PME Stichting Pensioenfonds van de Metalektro, MVGM Vastgoedmanagement B.V., Cushman & Wakefield V.O.F., CBRE B.V. en Sweco Nederland B.V. tegen de netbeheerders Liander N.V., Enexis Netbeheer B.V., Stedin Netbeheer B.V. en Enduris B.V. ongegrond.

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze

w.g.

drs. F.E. Koel
Teammanager Directie Energie

Als u belanghebbende bent, kunt u beroep instellen tegen dit besluit. Stuur uw gemotiveerde beroepschrift naar het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage . Dit moet u doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt. Meer informatie over de beroepsprocedure vindt u op www.rechtspraak.nl.